

Mai

Rijders Club

GIETHOORN WEEKEND

Maico
Rijders Club

S.N.S bank spoorstr. 28
7101 GT Winterswijk
rek. r. 91.02.62.497
postbank giro 6637572

Bestuur:

Willem Wenneker 08330 - 16679
Cees Davelaar 02155 - 10793
Marcel Esselink 05430 - 20084

Redactie adres:

Kettingstraat 8,
7101 HJ
Winterswijk.

Hallo Leden,

Dit is alweer de laatste clubkrant van dit jaar.
Het is een zeer actief clubjaar geweest, met vele ritten en treffens in zowel binnen als buitenland. In 1995 bestaat de club 5 jaar en dat word gevierd ook. Om te beginnen, met een clubstand op de beurs Vehikel te Utrecht 3 - 5 Maart en een paar weken later met een stand op Moto Classique in Eindhoven. De beurs in Eindhoven was voor ons zo aantrekkelijk (stand 4 x 12 meter) dat we Piet Trompenaars hebben gevraagd als coordinator voor dit spektakel. Ook zoeken we nog steeds enkele etalagepoppen om in stijl gekleed de stand te verfraaien (eventueel op leenbasis). Denkt U ook aan de ledenvergadering op 22 Januari bij cafe Flora te Doorn, daar kunt U meepraten over het wel en wee van onze club. met vriendelijke groeten namens het bestuur,

marcel Esselink.

MAICO
Letters

Maico letters is het Duitse Maico blad. Mocht U nu dit blad ook willen lezen is er nu de mogelijkheid dit via de Maico Rijders club te doen.

Daar een buitenlands abonnement tot nu toe moeilijkheden gaf met het betalen ervan, is in overleg tussen de uitgever en de club besloten dat dit via de Maico Rijders club kan. De club heeft een Duitse bankrekening en via deze rekening kunnen wij dit voor U regelen. Een abonnement kost U dan F28,50 dit maakt U aan ons over en wij geven het door aan de uitgever in DM. Hebt U hierin interesse laat het ons weten en wij regelen het graag voor U. Marcel Esselink 05430-20084

ADRESSEN TIPS voor ONDERDELEN

HELI motors, Willem de zwijgerweg 113, 4191 WD Geldermalsen
03455-73984, onderdelen voor latere crossers vanaf +/- 1978.

J. Pelders, Burg. v.d. Heijdenstr. 71, 5151 HL Drunen
04163-75666 deze heeft allerlei tanktransfers van de
oudere Maico's op voorraad.

Haan WHEELS, Ambachtstraat 25, 5481 SM Schijndel
04104-76196, levert velgen en spaken, maakt spaken op
maat in chroom of RVS, spaakt ook wielen als nodig.

Peter Vagt, Fierthstr. 2, 23684 Gleschendorf Duitsland.
004945258832, M250B onderdelen en Maico folders.
Uitgever/redacteur Duitse Maico blad, ook voor vragen
over Maico's met minder dan 175 cc, de scooters en auto.

Volgende keer weer enkele adressen die van nut kunnen zijn.

WIST U AL, dat Bert Jansen met f5,- is gesponsord in de contributie

Dat Bonne van de Schaaf een Bundeswehr heeft gekocht en
hiermee zijn maico's heeft uitgebreid naar 4.

Er in het laatste MOTORRIJWIEL een artikel staat over
de MAICO MOBIL, dus op naar de winkel.

Onze vriend Uwe Dietrich een aantal zuigers heeft laten
maken voor de M200S, kosten +/- DM 250,- maar beter
duur dan niet meer te krijgen. op = op slechts 11 stuks.
Oberlinstr. 25, 70771 Leinfelden-Echterdingen - Stetten,
Duitsland, tel 0049711/796653

Kees Deckers en Piet Trompenaars bij het Duitse treffen
in Kierspe Duitsland dik in de prijzen zijn gevallen.
allebei van harte onze gelukswensen.

AGENDA

22 Januari '95 Ledenvergadering, cafe FLORA te Doorn
3 - 5 Maart '95 stand Vehikel beurs Utrecht
25-26 Maart '95 stand Moto Classique beurs Eindhoven
19-21 Mei '95 6e Maico Achterhoek Treffen
18-20 Augustus '95 Maico Zeeland Weekend Middelburg

DRINGEND GEZOCHT
muzikale leden om het
5 jarig bestaan extra
luister bij te zetten
bespeelt U 1 of 2
instrument(en) of een
alternatief hiervan,
laat het even weten
aan Marcel Oorthuis
05410 - 10961 **SPOED**
want er moet ook nog
geoeffend worden voor
een mooi resultaat.

clubcontact

Bij deze clubkrant vind U een clubcontact van de Fehac
met de laatste berichten omtrent de houderschapsbelasting.
Het gaat dus door, per 1-1-'95 heeft elke Maico van 25
jaar of ouder vrijstelling van houderschapsbelasting.
Wat dit betekend kunt U in de bijgaande clubcontact
van de FEHAC lezen.

Mijn Bundeswehr doet het weer.

Piet Trompenaars.

In nummer 18 van ons clubblaadje heb ik verteld over de eerste pakweg duizend kilometer op mijn Maico Bundeswehr. Die kilometers heb ik niet geheel zonder problemen afgelegd en het eind van het liedje was een kapotte zuiger in de Ardennen. Inmiddels zijn we alweer een klein jaar verder en na het nodige gesleutel in de afgelopen winter heb ik nu al meer dan twee keer zoveel kilometers gemaakt als in het gehele vorige jaar. Bovendien is de zomer nog lang niet voorbij en heb ik dus nog wat kilometers voor de wielen. Ik heb dit jaar ook veel minder panne gehad dan vorig jaar en toch bijna even veel plezier.

Goed, er moest een nieuwe zuiger in en die heb ik gewoon gekocht bij de Gekra in Dieren. Eerste overmaat, cylinder laten honen. Daarnaast heb ik ook een groter tandwielletje gemonteerd; zeventien in plaats van veertien tandjes. Dit betekende wel dat de ketting te kort was en er dus enkele schakeltjes tussen moesten. Die heb ik van Marcel gekregen. Het wiel kon niet ver genoeg naar voren. Verder nog wat kleine dingetjes zoals een nieuw nummerplaatje. Wat ik nog niet heb gedaan is een bagagerekje achter de buddyseat, nog geen houder voor de oliefles verzonnen, en ook de carterbeschermplaat nog niet bevestigd omdat het bevestigingspijpje onderaan het frame ontbreekt. Dat moet ik nog lassen.

De Maico heeft deze winter in de hal gestaan. Wel wat krap maar het is er droog en warm. De benzinelucht in huis valt mee. Het schuurtje achter het huis is nog niet klaar. Zo nu en dan heb ik wat gesleuteld en voor ik het wist was hij weer rijklaar. Tweede paasdag de eerste rit gemaakt.

Hij rijdt enorm veel rustiger dan voorheen. Bij de demontage van de oude zuiger bleek dat deze aan de onderkant was afgezaagd. In een poging om de motor op te voeren is ooit de zuiger ingekort en dat was niet erg netjes gedaan. Scheef afgezaagd en grof afgewerkt. In vergelijking met de nieuwe zuiger was hij meer dan 7 mm korter. Daar gaat de motor wel meer toeren door maken en meer benzine verbruiken maar als het niet goed gebeurt is de winst in vermogen praktisch nul. Lees de artikelen van Maico ingenieur Pohl er maar op na. Ook het grotere tandwielletje heeft tot gevolg dat de motor rustiger rijdt. Veel comfortabeler dus.

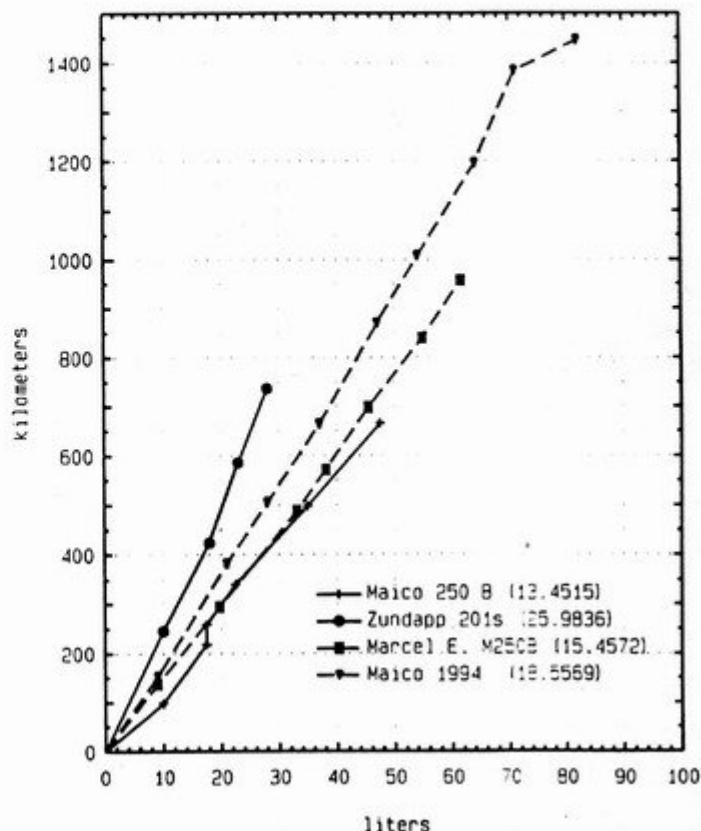
Deze zomer geen grote panne gehad. Alleen een loodpareltje op de bougie, een loszittend kontaktsleuteltje en een lekke achterband. Het verbaast me niet echt dat deze Maico steeds betrouwbaarder wordt naar mate ik er meer mee

rij. Ik heb hem nooit volledig gedemonteerd en weer opgebouwd, maar ik repareer wat ik tegenkom aan gebreken. Het kost dan gewoon tijd voordat ik alles gehad heb op deze manier.

Overigens, zo'n loszittend kontaktsleuteltje kan voor een leuke knal zorgen. Op een gegeven moment haperde de motor en ik stuurde naar de kant van de weg. Ondertussen draaide ik de benzine op reserve, maar dat was het ook niet, ik schakelde terug en bedacht me dat ik even aan het kontaktsleuteltje moest friemelen. Hij sloeg meteen aan, ik schakelde weer op en gaf gas. Inmiddels was er nogal wat onverbrand mengsel in de uitlaat gekomen wat eventjes daarna met een grote knal ontbrandde. Dat is schrikken met de vlam in de pijp. Maar alles bleek nog heel dus doorrijden maar.

Ik heb een tijdje het brandstofverbruik bijgehouden. De resultaten heb ik in een grafiekje gezet en dat staat hieronder afgedrukt. De getallen tussen haakjes die in de grafiek staan geven het gemiddelde aantal kilometers aan per liter benzine van elke motorfiets. Vorig jaar liep mijn Maico één op dertien en een half (1:13.5) als ik het stuk dat ik gesleept ben niet meetel. Dit jaar is dat één op achttien en een half (1:18.5). Veel zuiniger dus dankzij de nieuwe zuiger en het nieuwe tandwielletje. Hou wel in de gaten dat ik de olie die ik erbij moet mengen ook niet meetel. Ik rij nu zuiniger dan Marcel op zijn Bundeswehr maar nog lange niet zo zuinig als de Zündapp van Bart. Maar dat is een 200cc.

Benzineverbruik.

Bonne van der Schaaf, liefhebber van een stinkende en rokende scooter

Foto Wim de Jong

Onderstaand artikel stond in een regionaal blad in de zaanstreek, ook wel spottend het zaanse sufferdje genoemd. Zo suf zullen ze wel niet zijn, want ook zij ontdekten de kwaliteiten van de producten van de firma Maico. Zie hier het verhaal van Bonne en zijn harum.

Rijden met stinkende en rokende scooter

ZAANDAM - Het eerste tochtje met zijn gerestaureerde Maico-mobil werd niet echt wat hij ervan had verwacht. Bij de eerste bocht leek de motorfiets al op zijn velgen te rijden. En ja hoor, na vijf minuten rijden, een lekke band. Even balen, maar na het eenvoudig omdoen van het reserviel, vervolgde Bonne van der Schaaf zijn tochtje naar de scooterdag in Utrecht. Ondanks de panne is de Zaandammer Van der Schaaf nog steeds verliefd op zijn Maico-scooter.

Van der Schaaf noemt zichzelf een motorfreak. Maar wel een bijzondere. Gewone motors kunnen hem minder bekoren dan de bijzondere van het merk Maico. "Het is de hobby om

van oudere motoren niet gebreken iets heel moois te maken", vertelt Van der Schaaf.

Inmiddels heeft hij drie motoren van dit merk weten te bemachtigen. Het meest trots is hij op zijn lichtblauwe scooter, een uniek exemplaar in Nederland. De motorfiets dateert uit het jaar 1952. In totaal zijn er vierduizend van deze scooters gemaakt. In Nederland staat er slechts één, die van Bonne.

Als motorliefhebber was Van der Schaaf acht jaar geleden lid van de Engelse Maico-club. Daar wierp hij zijn eerste blik op de Maico-scooter. Van der Schaaf ging direct door zijn knieën. Hij wilde er één hebben en na een lange zoektocht kreeg hij vorig jaar de kans van zijn leven. Sinds 1962 stond de motorfiets in een oude schuur van een boer. Een handelaar kwam het vervoersmiddel op het spoor en via de voorzitter van de Nederlandse Maico-club kwam de scooter bij Van der Schaaf terecht.

De scooter was bij de aankoop in slechte staat. In een garage in Amsterdam-Noord sleutelde Van der Schaaf tien maanden lang, gemiddeld twee keer per week aan de motorfiets. Doel was het apparaat in zijn originele staat te herstellen. Een enorme klus. Dat de motorfiets een tijd lang ongebruikt in een schuur heeft gestaan, was het apparaat aan te zien. Vies, oud en gebrekkig kocht Van der Schaaf de scooter. Van de restauratie heeft Van der Schaaf een fotoboek bijgehouden. Zelf is hij interset tevreden over het uiteindelijke resultaat. Ook zijn vriendin, die in het begin haar twijfels had, vindt de motorfiets een "pracht ding".

Drie maanden geleden bereikte Van der Schaaf een mijlpaal. De scooter was gereed voor zijn eerste tochtje. Sindsdien rijdt Van der Schaaf er regelmatig op en belooft een aantal grappige situaties. Wanneer ik door de stad rijd met de scooter al stinkend en met grote

rookpluimen, gopen veel mensen me na. Zo'n scooter hebben ze nog nooit gezien. Dat is de kiek." Hij is er inmiddels wel achter dat het apparaat geen ideaal vervoermiddel voor twee personen is. "Met z'n tweeën een tochtje op de scooter maken, is echt afzien. Het is niet alsof je op twee lekke banden rijdt. Dat stuurt niet makkelijk en het zit ook niet lekker", vindt Van der Schaaf.

Het plan om deze zomer met de scooter naar Frankrijk te rijden, is dan ook afgeblazen. "De plannen zijn dit jaar veranderd maar volgend jaar vertrek ik met de scooter richting zuiden. Mijn vriendin Linda rijdt dan op een van de andere motoren mee." Het duo moet dan wel om de tweehonderdvijftig kilometer een pit-stop houden. Van der Schaaf moet dan even het oliepeil van de scooter controleren. Maar ik wil de Franses mijn pronkstuk met ont-

Histo-Mobil

Noord Nederlands museum voor landbouwhistorie
annex auto's, rijkstrijtuigen, fietsen, e.d. te Giethoorn (Ov)

Hier een verhaaltje van een vrouw, betreffende het maico weekend in Giethoorn.

Vrijdag 19 Augustus j.l. kwamen we rond 14.45 uur aan bij het museum Histo-Mobil in Giethoorn. Nadat we eerst de tent hadden opgebouwd, wachtten we op de komst van de rest.

Dat duurde nog wel een poosje, maar eindelijk kwamen daar Joop Basten en zijn neefje.

Ik was al bang dat niemand het kon vinden, maar dat viel achteraf wel mee.

Langzamerhand druppelden de gasten een voor een binnen.

Het was intussen behoorlijk gaan regenen, maar dat mocht de pret niet drukken.

Om toch nog lekker droog en bij elkaar te zitten om bij te praten gingen we binnen zitten bij de Heer Maat (Jan) in zijn kantine bij het museum.

Via bemiddeling van de heer Maat kwam er patat met kroketten en frikandellen op tafel, zodat de magen voor deze dag weer gevuld waren.

Later ben ik met de kinderen naar de tent gegaan, maar wat ik van Marcel heb vernomen heb, was de rest van de avond ook wel erg geslaagd.

Er werden de nodige pilsjes gedronken, en dia's bekeken met uitleg van Jan.

De volgende morgen, Zaterdag dus, stonden we rond 8.00 uur op en het was stralend weer.

Er werd gezamenlijk ontbeten, wat ik na mijn boterham genoeglijk aanzag.

Kees D. en Marcel E. bakten de

eieren voor iedereen (dat waren er +/- 25) en dan te bedenken dat Marcel nooit eieren bakt.

Daarna werd er gezellig gekeuveld en motoren bekeken.

Een paar van de aanwezigen gingen boodschappen doen en het BQ vlees bestellen voor s'avonds.

Op een gegeven moment kwam daar Marcel Oorthuis aan met zijn lieflijke vrouwtje, en hoorden we weer het bekende Maico reng deng deng aankomen. En jawel hoor daar kwam onze vriend Henny Achterbosch aan, even later weer een nu kwam Willem Wencker de gelederen versterken.

Dat hij dat aandurfde na zijn bruine incontenentie van de avond ervoor.

Na dat iedereen zijn koffie op had, werden er aanstalten gemaakt om naar Ruinerwold te gaan, z'on 20 km vanaf Giethoorn.

Daar was die dag een oldtimer manifestatie, dat was best leuk even.

Op de terugweg gingen we meteen maar even langs de slager om het vlees op te halen. Rond 19.00 uur begonnen we met de BQ, Jan had ons zijn terras ter beschikking gesteld, en wij op onze beurt hadden hem en zijn vrouw uitgenodigd met ons mee te doen.

Iets wat ze wel konden waarderen geloof ik.

Omstreeks 21.30 uur werd het toch wel wat frisjes buiten, en het vlees was

toch op dus trokken we naar binnen.

De TV en video van Jan werden opgehaald en werd de video van het laatste Achterhoek treffen bekeken, en een film van Jan waarin we zelfs Maico vriend Krone voorbij zagen flitsen.

Dit alles natuurlijk onder het genot van een drankje. Zo kreeg ook deze dag weer een einde.

Zondag was het alweer stralend weer toen we opstonden.

Er werd weer gezamenlijk ontbeten, ditmaal waren het Bianca en Marcel die de eieren bakten, dit omdat Kees zich niet 100% voelde en wat witjes zag.

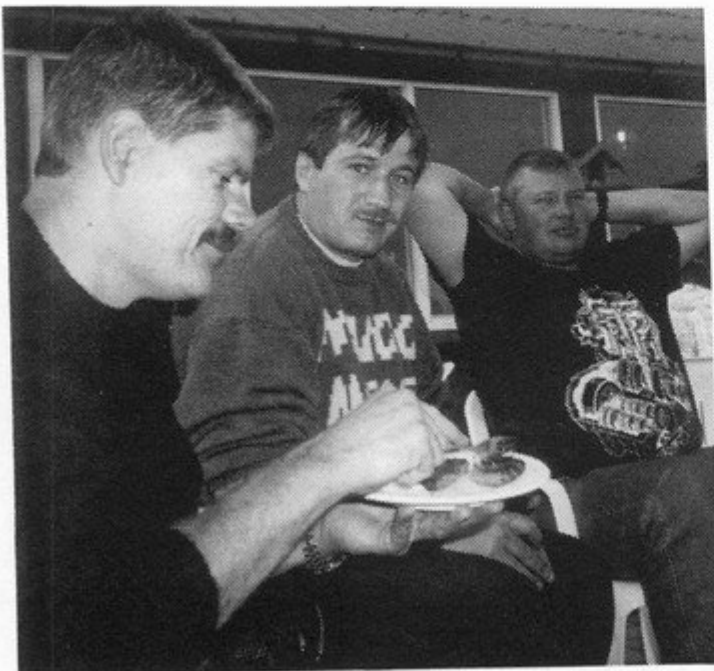
Na het ontbijt werd er opgebroken door iedereen en langzamerhand vertrokken de eersten.

Er was al besloten dat enkelen

nog een ritje door de omgeving gingen maken, de rest bleef achter. Toen ze terugkeerden en ik zag ze rijden, dacht ik, wat zie ik nu, het lijkt wel of er een motor met zijspan bijzit, en jawel hoor, Henk en Sita uit Hilversum ons allen wel bekend, wilden eens even kijken waar wij zaten. Daarna hebben we allemaal nog koffie of fris gedronken bij Jan, en om 15.30 uur vertrokken we richting Winterswijk.

Moe maar voldaan kwamen we thuis, en toen moest ik denken aan een uitspraak van Joop Basten, Hij zei over het mooie weer dit weekend "iedereen krijgt wat hij verdiend" En daar had hij wel gelijk in, want we hadden het met ons groepje toch wel verdiend, niet dan ?

Els Esselink

DE PEN VAN ..... BART EN JOHN van NISTELROOIJ

Deze keer ben ik Bart van Nistelrooij in het bezit van de pen. Omdat schrijven niet mijn grootste hobby noch mijn beste vak is en was, is het voor mij een hele klus een verhaaltje op papier te zetten.

Maar voor zo'n club als de Maico rijders club maak je daar gewoon een hobby van.

O, ja Hans nog bedankt voor de pen.

Mijn Maico geschiedenis is allang geleden begonnen toen ik een jaar of zeventien, achttien was.

Maar toen had ik, en eigenlijk niemand interesse in het restaureren van een motorfiets.

Ik had toen als hobby een beetje crossen met auto's en motoren. Zo heb ik diverse motoren gehad, en ook een Maico.

Die had ik achteraf bekeken veel beter moeten verzorgen, maar ja het was toen net zolang rijden tot het kapot ging en dan ging je weer op zoek naar een andere.

Een rijbewijs had ik toen nog niet, wel af en toe een oefenvergunning. Toen ik 12 1/2 jaar bij de firma werkte en de baas aan mijn vrouw vroeg wat ik graag zou willen zei ze: laat hem maar zijn rijbewijs voor de motor gaan halen, dan heeft hij dat tenminste, want hij kan het toch niet laten! Dus dat was snel geregeld.

Toen had ik een rijbewijs maar nog geen motor.

Toch moest er wel iets komen, en zo kwam ik bij een oude kennis die vroeger ook crosste in de schuur, en wat stond daar: "een Maico Bundeswehr". Nou dat ding werd uit de schuur gehaald en aan de praat gemaakt, een keer op dat ding rondrijden en ja hoor Bartje was meteen verliefd.

Toen de motor was gerestaureerd las ik in een of ander motorblad dat er een Maico Rijders club bestond en daar ben ik toen meteen lid van geworden.

De Maico liefde werd groter en groter en zo liepen we ook weer een Maico Blizzard S2 tegen het lijf.

Die we eerst nog compleet moeten maken voor hij gerestaureerd wordt. Ja zoals jullie kunnen lezen schrijf ik steeds **WE** want zoon John is net als Vader in zijn jeugd jaren, alleen hij maakt (hopelijk) niet zoveel kapot als vader heeft gedaan.

Al met al hebben we nu dus 3 Maico's, en een Maico crosser die nog grondig moet worden opgeknapt.

Dus onze schuur raakt al aardig vol, en er is nog sleutelwerk genoeg. Maar dit was nooit zover gekomen dankzij de Maico rijders club, dus Marcel en alle andere bestuursleden en leden bedankt, want wij hebben hiermee een hobby waar we tijd mee te kort komen. Zo ballejoeren we van de ene beurs naar de andere.

En dan naar het treffen, want dat is het echte werk, het "Achterhoek treffen" van de Maico rijders club.

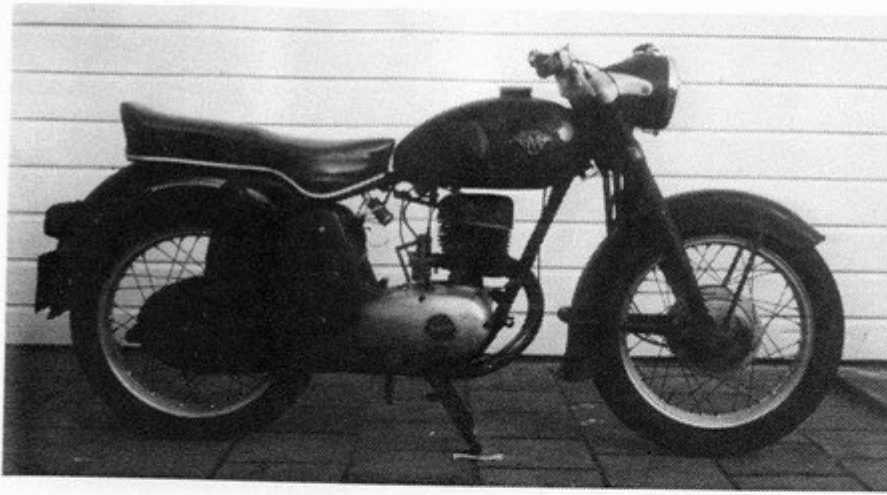
Wij zijn bij een paar motorclubjes bij ons uit de regio, maar Winterswijk overtreft alles, vooral de samenhang van de leden.

Mijn buurman is eens mee geweest naar het "**Limburg treffen**" en hij zei: je zou eigenlijk een Maico kopen alleen al voor de gezelligheid. Nou mensen nu is mijn inkt bijna op en ga ik er maar een eind aan breien, en zal de pen door geven aan .....

...Henny Achterbosch, Henny succes (p.s. neem maar een nieuwe pen, want jij weet vast nog meer over Maico als ik) en zoals ze bij ons in Brabant zeggen **HOUDOE WOR**.

BART EN JOHN VAN NISTELROOIJ

de M250S2 van Bart
waarbij o.a. de
carbureurkappen
missen.

WAT KUN JE DOEN MET EEN BUNDESWEHR?

Gewoon rijden natuurlijk, wat anders? Nou je kunt er veel meer mee doen en daar zijn ze eigenlijk voor gemaakt. En dus gingen Cees Davelaar en ondergetekende op zondag 18 september om 10.00 uur op pad naar Schaarsbergen, naar de *Plonkers Pleasure Trail Pré 65*. We kwamen daar aan om 10.45 uur en haalde gauw de machines van de aanhanger en lieten ons inschrijven voor deelname en verzekering.

We hadden meteen veel bekijks en moesten met de machine op de foto. Maar ja, wat wil je, we stonden tussen 65 andere machines met namen als BSA, AJS, Matchless, Triumph, Greeves, NSU, en ga zo maar door en dan denk je: wat doe ik hier, want dit zijn allemaal wedstrijd machines van voor 1965 (of heel kort erna).

Maar je houdt je *Maico-stoer* en doet mee aan het makkelijke parcours en dat is wit gekleurd. Groen, geel en rood is voor de wedstrijd machines.

Wat is een trailparcours? Wel, deze was negen non-stops. Verspreid over het hele militaire oefenterrein, dus heerlijk rijden over hele smalle en hele brede paden (ofwel tankbanen) mooi glad of heerlijk hobbelig, mooi droog

of kleddernat, mooi zand of blubberglad we hebben het allemaal gehad.

Maar geloof het of niet een Bundeswehr kan het allemaal makkelijk aan als je maar een klein voortandwiel gebruikt.

En dan de non-stops, er zijn hele grote en hele kleine, van plat en glad tot en met gaten waar een vrachtwagen in past (en je hem niet meer ziet).

Maar Cees en ik rijden het witte parcours en mogen dus alles doen wat we willen zolang het maar binnen de rood-witte linten is. Om de gaten van 3 meter diep rijden we heen en steile wandrace doen we niet. Maar voetjes aan de grond of stilstaan in de non-stops kost strafpunten en die hadden we genoeg. Maar plezier hadden we nog veel meer, want je staat 5 uur lang op je machine en je kunt je helemaal uitleven.

Volgend jaar gaan we weer en als er meer Maico-rijders op "groene" machines mee willen doen kan dat. Hoe meer zielen hoe meer vreugd, als je maar niet bang bent om nat en vies te worden.

Henk Gijbsbertsen

Maico Fahrer, frohe Fahrer.

Het Maico Treffen in Duitsland, 2,3 en 4 September, in Rönsahl bij Kierspe.
Verslag door Piet Trompenaars.

Vrijdagmiddag ben ik er 'auf eigener Achse' naar toe gereden. Met Kees Deckers uit Tiel had ik afgesproken om elkaar te treffen voor het station van Venlo om drie uur, om van daaruit samen verder te rijden. Over de Duitse Autobahn, tussen het vrachtverkeer, in de regen. Het regende niet zo hard, maar genoeg om flink nat te worden. We reden naar Solingen. Daar verlieten we de snelweg en gingen we binnendoor verder. We moesten zoeken en dat kostte veel tijd. Tegen half zes kwamen we aan. In totaal had ik toen 266 km afgelegd en Kees 280. Dat heeft ons nog een eerste en een tweede prijs opgeleverd.

In Rönsahl troffen we nog enkele Nederlanders; Bart en John, Marcel en Willem, die allemaal met de Maico op de aanhanger waren gekomen. Die avond hebben we wat bijgekletst en zijn we een beetje teut geworden. Ik heb de gehele zaterdag last gehad van de inferieure wodka waar ik niet vanaf kon blijven. Bovendien heb ik die nacht slecht geslapen omdat ik twee keer mijn tent uit moest vanwege het bier. En toch was het geen zuipartij van betekenis.

Zaterdagochtend ben ik eerst geld gaan pinnen zo'n tien kilometer verderop. Mooi tochtje want het was een mooie omgeving, het begin van het Sauerland, maar nog steeds nat. In de loop van de ochtend vertrokken, behalve Kees, alle andere Nederlanders naar een 'aanhangwagen treffen' verder Duitsland in. Dat viel me eigenlijk erg tegen van deze Maico rijders omdat alleen hier, bovenop de berg in Rönsahl, het Duitse Maico Treffen plaatsvond. Zo kwam het dat er slechts twee Nederlanders deelnamen aan de puzzelrit die de zaterdagmiddag op het programma stond. Speciaal voor de Nederlandse deelnemers was de gehele beschrijving van de tocht vertaald en dat was erg goed gedaan. Sowieso was de gehele rondrit goed georganiseerd. Ze hadden zelfs goed weer besteld. Droog, en af en toe kwam het zonnetje er een beetje door. Tijdens de rit moesten verschillende vragen beantwoord worden en dat betekende dat we o.a. geschilderde naakten in een kerk hebben bekeken, en tuinkabouters hebben geteld.

Halverwege was een pauze gepland waarin iedereen de gelegenheid kreeg om enkele rondjes in een kart over een circuit te scheuren. Dat vond ik een belevenis. De rondetijden telden mee in de beoordeling van de puzzelrit.

Tijdens het vervolg van de rondrit kwamen we door plaatsen met schilderachtige namen als Holzzipper, Drolshagen en Husten en mijn plezier werd nauwelijks vergald door een bij die mijn helm kwam binnenvliegen. Hij heeft het niet overleefd. Omdat het goed weer was had ik geen vizier voor en kon het beest me onder mijn linkeroor steken.

We probeerden alle vragen te beantwoorden maar we hadden niet veel vertrouwen in een goede totaalscore omdat we van de eerdere vragen, die bij het inschrijfformulier zaten, weinig wisten. Moe maar voldaan na deze mooie rondrit bleken we exact honderd kilometer te hebben afgelegd. Ik vond het moeilijk rijden over de bochtige weggetjes, omhoog en omlaag, en dan ook nog met slechte remmen. Die moet ik toch eens goed nakijken.

Na afloop bleken Kees en ik toch in de prijzen te zijn gevallen. Kees kreeg de achtste prijs en dat was een longdrinkglas waarop het Maico embleem was afgebeeld. Mijn score was goed voor de vijfde prijs. Dat was een model van een Maico crosser, waar ik erg blij mee was. Er werden in totaal zowat twintig prijzen uitgereikt waarvan er dus vier naar Nederland gingen.

Na het eten werden er in de tent dia's vertoond van eerdere Maico Treffens maar daarin zag ik geen bekende gezichten. Daarna werd een diaserie vertoond van de restauratie van een Maico 500 cc auto door Peter Vagt. Het was erg indrukwekkend om te zien hoeveel tijd en doorzettingsvermogen het kost, en nog zal kosten, om een dergelijk karwei te klaren. Bovendien wekte het bij mij de lust op om zo'n Maico auto eens in levende lijve te zien.

Later deze avond hebben we nog genoten van de warme punch en het kampvuur. Dit bleek een ideale combinatie om de kilte uit het lijf te jagen.

Zondagochtend erg fit opgestaan maar het regende weer. Niet hard, maar zo'n miezerweer waar je toch zeiknat van wordt. We besloten rustig te ontbijten en het even aan te kijken voordat we zouden vertrekken. Maar tegen twaalfen regende het nog en zijn we toch maar gaan rijden. Toen we twintig of dertig kilometer verderop de snelweg op gingen was het droog geworden. De terugreis verliep verder voorspoedig en voorbij Venlo heb ik afscheid genomen van Kees. Het zonnetje was er al af en toe doorheen gekomen maar nog geen vijf kilometer van huis werd ik toch nog overvallen door een ware wolkbreuk. Kletsnat kwam ik thuis terwijl het zonnetje al weer flauwtjes scheen. De terugtocht was exact 250 km geweest, dus 16 km korter dan de heenweg, maar bovendien ben ik meer dan een uur korter onderweg geweest. Ik heb dit weekend in totaal 637 km gereden en zonder panne.

Het was mijn eerste Maico weekend in Duitsland en ik vond het erg aardig om enkele Duitse Maico vrienden, en vriendinnen, wat beter te leren kennen. Een aantal had ik al eerder gezien op een van de Treffens in Nederland.

Omdat Duitsland zoveel groter is dan Nederland had ik een grotere opkomst verwacht. Er waren pakweg vijftig Maico's en dat is niet meer dan er in Winterswijk waren. In verhouding waren er niet zo veel Bundeswehr Maico's. Wel veel meer MD 250 en verwante machines. Eén Maicoletta en twee zijspannen, een mooie Maico fiets in originele staat, niet gerestaureerd, en enkele moderne crossers. Jammer genoeg had ik geen fototoestel bij me. Van fiets tot auto, en alles er tussenin; Maico heeft het gemaakt.

De Maico Freunde in Duitsland vormen geen hechte club en de activiteiten drijven op de inzet van twee of drie fanaten. Zij zijn niet in een vereniging georganiseerd en de Maico Zeitung is een initiatief van een enkeling. Desondanks lukt het prima om de Maico historie levend te houden en een dergelijk Treffen succesvol te organiseren. De opkomst uit Nederland is me een beetje tegen gevallen. Volgend jaar is dat hopelijk wat beter.
PT.

OLDTIMERVERZEKERING voor MAICO

Ons Lid Jaap Kroes, werkzaam als consulent bij de AMEV, heeft eens nagevraagd bij zijn firma wat een goede en betrouwbare oldtimerverzekering voor onze Maico's is.

Beste Maico Leden,

Op onze Maico's zijn we extra zuinig. Ik zeker ook !
Maar er kan natuurlijk wel eens wat mis gaan.
Daarom is er voor de leden van de Maico Rijders Club nu een buitenkansje:
Voor f80,- kun je bij AMEV je Maico WA verzekeren.
Wil je meer informatie over deze verzekering kun je bellen of schrijven naar:

Jaap Kroes
verzekeringsconsulent
Erasmussingel 17
3052 KN Rotterdam
tel: 010 - 4225853 (tussen 9.00 + 13.00)

Van je medeleden moet je het hebben,

groetjes Jaap.

MOTO

classique

INTERNATIONALE BEURS VOOR
KLASSIEKE MOTOREN,
SCOOTERS, BROMFIETSEN &
ONDERDELEN

10.00-18.00 UUR
25 & 26 MAART 1995
IN HET BEURSGEBOUW
TE EINDHOVEN
INFORMATIE: TEL.04920-53929

GEZOCHT & GEVONDEN

gratis advertentie rubriek voor en door leden van de Maico
Rijders club.

TE KOOP: Maico M200 S B.j. 1958 + kent. 1,2,3
kleur grijs, chrome tank, rood zadel.
1 x trappen en loopt, vraagprijs F 2250,-
Van Tilburg, Ede, tel: 08380 - 35747

Clubmagazijn bied aan: opnaai badges Maico Rijders club
zwart op wit f 4,50 per stuk
2 soorten speldjes maico embleem
2 KM teller kabels nieuw f 30,- per stuk.
1 uitlaat bocht chrome passend op M200 S f 65,-
Cylinder M250B + middencarter met krukas en versn.
bak er nog in, koopje. 05430-20084